

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Continens Armamentarium Seu Panoplima Spiritualem - Id est, Varia arma
& media ad omnis generis tentationes fortiter sustinendas, & feliciter
superandas, Ad Omnium Quidem Animarum

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1688

Tent. VII. Circa permissionem Tentationum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48377)

XXXIV. Tertiò ostendatur, quòd per ejusmodi supplicia ob alienum peccatum inflicta non tantùm idipsum alienum peccatum, sed etiam propria puniantur; vix enim dubitari potest, quin in illo Israëlitico Populo, qui propter jactantiam Davidis peste sublatus, vel propter Achabi furtum ab hoste cæsus est, plurimi scelesti fuerint, qui ob sua crimina illam mortem velut justissimam pœnam fuerant promeriti.

XXXV. Quartò ostendatur, quòd ejusmodi supplicia non semper mera sint supplicia, sed beneficia & occasiones ad virtutum exercitium, utimore suo præclarè S. Augustinus q. 8. in Josue ostendit dicens: *Visibiles afflictiones hominum sive mortes, quoniam iis, quibus ingeruntur, & obesse, & prodesse possunt: novit Dominus in occulto providentiæ suæ, quemadmodum justè quibusque dispenset, etiam cùm aliorum peccata videtur in aliis ulcisci. Pœnas verò invisibiles, quæ non nisi nocent, & prodesse non possunt, ita nullas DEO judice pro alienis peccatis luit, sicut homine judice luere nullus, nisi pro sua culpa istas visibiles debet. Sic anima, quæ peccaverit, ipsa morietur, filius non portabit iniquitatem Patris, & Pater non portabit iniquitatem Filii.*

§. VII.

Tentatio VII. Circa permissionem tentationum.

XXXVI. **C**olumbanus Religiosus dum Judæ & aliorum ejusmodi hominum infelicem lapsum & interitum ex una parte meditatur; ex altera verò

verò parte præscientiam DEI, quâ certò præviderat, eos tentationi cessuros, considerat, non potest capere, quomodo DEUS, salvâ suâ infinitâ bonitate, tentationes ejusmodi permittere potuerit. Queritur, quomodo æquitas hujus permissionis ei persuadenda sit?

Responsio.

XXXVII. Inprimis illi referat, quid Gerfon tom. 2. serm. ad Eccles. cautel. ad hanc questionem responderit dicens; *Cur Dominus Judam, quem casurum sciebat, elegit in Apostolum? Ego, inquit, duodecim elegi, & unus ex vobis diabolus est. Respondi, questionem istam unam esse ex illis, quas inveniens Apostolus reverenti silentio præteriens honoravit, exclamans: O altitudo divitiarum scientia & sapientia DEI! Hoc unum scimus, quòd in Juda DEVS non causavit improbam voluntatem perditionis scelerata esse malitia; attamen ipse hac maculatâ voluntate bene usus est, tamquam DEI sapientia attingens à fine usque ad finem fortiter, & disponens omnia succurrer.*

XXXVIII. Secundò illi ostendatur, quòd, ut Richelius Carthusianus in 2. sent. distin. 23. fol. 48. bene notavit, DEUS ita disponat ac ordinet universa, ut suam sapientiam, & rerum à se creaturarum naturam, proprietatè que decet. Cùm igitur homo in hac vita constitutus sit tamquam viator & miles DEI ad honorandum Creatorem suum in omnibus, & ad resistendum adversariis divini honoris, decuit, ut Creator permitteret, eum ab impiis impugnari, eumque faceret liberè reluctari.

XXXIX.

XXXIX. Tertiò ostendatur, quòd etiam ordo & pulchritudo, & bonum universi exigant hujusmodi permissionem; nam ordo quidem exigit, esse creaturas libero arbitrio præditas, quæ suos actus & motus liberè exequi permittantur. Pulchritudo exigit, ut opposita juxta se posita ex mutua comparatione evidentius elucescant, ac innotescant. Bonum denique universi exigit, ut ex multiplici gradu malorum ac miserorum gradus & excellentia multiformis bonorum ac beatorum præclariùs emicent, sed & perfectio ac gloria Creatoris abundantius repræsentetur, laudetur, & honoretur.

XL. Quartò ostendatur, quòd DEUS, quantum in se est, universos & singulos velit salvari, hominesque ideo permittat tentari, ut resistendo & prævalendo copiosius mereantur, ac gloriosius contendantur; & præterea infirmitates suas experti, ad Creatorem confugiant, ac semper magis solliciti, timorati, ac custoditi permaneant.

CAPUT II.

DE TENTATIONIBVS CIRCA CHRISTI PERSONAM.

CIRCA CHRISTUM tres duntaxat tentationes præcipuè occurrere solent, videlicet an conveniens fuerit, quòd humanitatem assumpserit tam vilem, & Angelicam naturam postposuerit: quòd item se in cibum præbuerit, & tandem tot, tantaque tormenta, ipsamque mortem sustinuerit. Quæ quidem tentationes quâ ratione vinci debeant, hoc capi-